

Girs : A. IBORRA
C.C.P.
4163-90 Paris
--

ORGANIZACIÓ CENTRAL DEL MOVIMENT SOCIALISTA de CATALUNYA

Federació Democràcia Socialisme

FONS
JOAN SOLER



Editorial

Reproduïm al marge la nostra lletra de felicitació al Labour Party i la resposta qu'ens ha adreçat el Secretari del Partit, Morgan Philips.

No ho fem pas per una simple preocupació d'informació, sino per retre homenatge -on la mesura de les nostres possibilitats- al magnífic combat d'aquest gran partit socialista, nascut de la confluència dels sindicats i dels homes de consciència democràtica. I també, perquè és malgrat tot un reconfort en la difícil batalla que menem, sentir-se agermanat als esforços tantes vegades victoriosos d'aquests altres partits socialistes que, lentament però segura, van realitzant la tasca quotidiana de fer la vida dels treballadors més digna i més feliç. No son un exemple avui pels demés països les realitzacions socials britàniques i d'alguns països escandinaus?

Igualment que no hem deixat de criticar -per això som socialistes- cert aspecte de la política exterior britànica, volem avui expressar la nostra solidaritat envers el Partit que mantenint vives les conquestes de la democràcia política, -entre dos blocs hostils, i enmig de les dificultats de la post-guerra- va realitzant el socialisme i ha sapigut fer-se digne de la confiança de milions de treballadors.

Paris, 1 de Mars.

Mr. Morgan Philips.
Secretari del Labour Party.
Londres.

" Estimats company: El Comité Executiu del
" Moviment Socialista de Catalunya, desitja
" ja expressar-vos a vos i al partit la
" sincera salutació de tots els socialistes
" catalans per la vostra victòria a les
" eleccions i per la plena adhesió de la
" majoria del poble britànic al programa i
" política del Govern Treballista.

" El vostre triomf és el triomf del socialisme
" democràtic i encoratja aquells que,
" com nosaltres, resten exiliats per mantenir-se
" fidels a l'oposició al brutal règim feixista de Franco,
" i que no deixen d'oposar-se també al stalinisme.

" Pugui el vostre triomf ésser fecund pels
" nostres dos pobles en aquestes hores difícils
" i decisives.

Salutacions socialistes,
El C.E. del M.S.C.

Londres, 6 Mars.- M.J. Pallach. C.E./ M.S.C.

" Estimats companys: En nom del L.P. us
" remerciem sincerament per la vostra felicitació
" amb motiu de la nostra victòria a les eleccions.
" Apreciem sincerament aquestes expressions de
" solidaritat, rebudes de tots els nostres amics de tot el món.

Salutacions socialistes,
Morgan Philips.

LA MORT DE LEON BLUM - JA TENIEM COMPOST AQUEST NUMERO QUAN LA RADIO ENS DONA LA TRISTA NOVA. ES AMB EMOCIO, QUE EL MOVIMENT S'ASSOCIA AL DOL DE TOT EL SOCIALISME

I DE LA SFIO.

ABRIL 1950

VIDA ORGÀNICA

2

del
MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA

Reunions de les seccions. Durant el mes de Mars s'han reunit les seccions del Moviment a Tolosa, Paris, Bordeus, i Perpinyà. A tot arreu s'ha posat de manifest la ferma voluntat dels militants de treballar energicament en l'esforç de reorganització que anem portant a terme. S'han adoptat importants acords orgànics que ja s'han començat a traduir practicament. Totes les seccions han mostrat gran interès perquè s'obri rapidament el període de discussió política que anunciavem en el nostre Butlletí. A aquest efecte, recordem que publicarem desseguida que els rebem, els informes demanats als companys esmentats en el citat Butlletí.

Tanda de Conferències a Tolosa. Representen una lloable costun, la secció de Tolosa, ha acordat començar una sèrie de conferències seguides de discussió, que tenen per objecte contribuir fortament a la preparació dels nostres militants. La primera anirà a càrrec del company SERRA, el qual tractarà dels PROBLEMS DEL SOCIALISME; en el pròxim número donarem una ressenya de la reunió.

La Secció de Perpinyà s'adhereix a l'homenatge a Largo Caballero. - Fent se ressò de tot el Moviment, la secció de Perpinyà acordà assistir a l'homenatge a Caballero, organitzat pel P.S.O.E., a Perpinyà; amb la col·laboració de la S.F.I.O. El company Serra i Moret ocupà un lloc a la presidència, junt amb Llopis i Compte de la S.F.I.O. Les tres organitzacions socialistes reteren així un darrer tribut d'homenatge al líder de la classe obrera espanyola.

Adhesió al Congrés de Mutilats Catalans. - El primer Congrés d'Invalids i Mutilats catalans es celebrarà a A^u de el dia 10 d'Abril. El M.S.C., cordialment invitat pel president de l'esmentat organisme, ha enviat la seva més fervorosa adhesió.

Questions orgàniques. - El C.E. té a disposició de les seccions les noves cartes de militants per l'any 1950. Recordem que cal demanar-les rapidament adjuntant la llista nominal de militants de la secció. El preu de la carta és de 25 francs; la cotització al mes ha estat fixada pel C.E. a 100 francs, (butlletí comprés gratuïtament). Les seccions resten autoritzades a imposar una cotització suplementària per les propies despeses. - Els companys isolats són pregats de posar-se en contacte directament amb el C.E., del qual repetim la següent adreça:

A. Iberra. 13, rue Bassano. Paris. 16. C.C.P. 4163-90. Paris.

Igualment pregunem a tots els companys que coneixin algunes adreces de militants que hagin canviat de localitat, que vulguin transmetre'ns la nova direcció. - Finalment, com veuen els militants, certes informacions que anaven al B.I., apareixeran a aquesta pàgina del suplement d'endavant. Els informes polítics destinats a la discussió interna seran evidentment publicats al B.I., per a us exclusiu dels militants.

La crisi del Govern republicà-
 Paris- Com sempre, en el pla parisenc, el mes de Mars ha estat ben poc fructuos. Algun partit-el que en resta-uns quants ex-diputats o diputats i altres sots-secretaris, han parlat d'una possible crisi del govern Albornoz. Amb la noticia de la dimissio de Serra i Moret, que publiquem avui, les converses dels "mentideros" parisencs hauran tingut ben inesperadament confirmacio.

Lletra de Comorera a Thorez-
 Paris- Comorera continua apel·lant, com a l'esglèsia a les altes jerarquies del comunisme, a aquests altres cardenals que son els membres del Kominform. Després de Marty, Thorez. Una lletra oberta al secretari encarà genial del partit francès, adreçada per l'exgenial secretari del P.S.U.C., només serveix per a posar de relleu la capacitat de baixesa del segon davant del primer.

La lletra ha estat publicada al Butlletí Interior de la fraccio expulsada, i demostra, pero, que la crisi és seriosa. A Paris, solament, més de la meitat dels militants estan expulsats o amenaçats.

A Catalunya, segons els nostres informes, la baralla és oberta entre les dues fraccions, una branca de les quals, per altra banda refusa de sentir-sa representada per Comorera.

Comprendran els militants honestos que podien quedar a aquest partit que la lletra de Comorera a Thorez, manifesta simplement la seva incapacitat de gauleiter destituït?

El President Aguirre a America-
 El viatge del President Aguirre a terres americanes ha estat especialment profitos per la causa antifranquista. Les seves converses a Whashington i altres capitals americanes hauran dissipat moltes idees falses que començaven a tenir curs en aquests paisos.

LA MORT DE PAU PADRO- El dia 1 de Mars morí a Prada el President de la Unió de Rabassaires i ex-conseller del Govern Català, Pau Padro.

Amb la seva mort, Catalunya perd un gran patriota, i la pagesia catalana un dels seus millors defensors. El Moviment Socialista de Catalunya feu present als fills de Pau Padro el més sincer condol per la pèrdua soferta. I el company Serra i Moret, President del Parlament de Catalunya, parlant en nom d'aquest organisme, traduí pero el pensament del nostre Moviment, al fer l'elogi del profund sentit humà i de l'amplia voluntat de Justícia social que animà sempre a Pau Padro.

.....

.....

El suplement d'Endavant. Avis als nostres llegidors.

El M.S.C. és un moviment d'homes lliures, de treballadors, que menen llur combat polític, a l'Exili com a Catalunya, gràcies a un esforç constant en el terreny economic. Sense subvencions de cap mena, hem anat fent la nostra premsa durant 5 anys. Endavant ha aparegut a Catalunya i a França, com un exponent viu de la nostra voluntat de renovacio. Endavant ha de continuar.

Altres preocupacions més urgents fan impossible, per raons economicques la nostra aparicio en lletra impresa. Pero es tracta, n'esten segurs, d'una situacio que vencerem, perque volem vencer-la. I no tardarem molt a plantejar als nostres llegidors els mitjans que, al nostre entendre, poden resoldre aquest problema. Entretant aquest suplement del periodíc mantindrà mensualment un contacte que tots sabem imprescindible.

.....

.....

LA PRESIDENCIA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Serra i Moret dimiteix el càrrec de ministre per a assumir en plenitud el de President del Parlament de Catalunya. Alguns comentaris.

En fer-se la renovació de les autoritats del Parlament català l'any 1937 foren elegits president Josep Irlai vicepresidents Antoni Rovira i Virgili i Manuel Serra i Moret.

El segrest i consegüent assassinat per les bandes franquistes del President de la Generalitat Lluís Companys, va fer que d'acord amb l'article 44 de l'Estatut interior de Catalunya, el President del Parlament, Josep Irla, assumís interinament la Presidència de la Generalitat i Rovira i Virgili la del Parlament. La dispersió dels diputats i la impossibilitat de reunir la majoria parlamentària, han estat la causa de que aquestes interinitats es perllonguessin indefinidament i prenguessin caràcter de permanència.

El sensible traspas de Rovira i Virgili en desembre darrer fa recaure la Presidència del Parlament en l'únic vicepresident que resta, Manuel Serra i Moret, fins que els diputats puguin novament reunir-se i elegir reglamentàriament les seves autoritats, i, en tal cas, el President de la Generalitat.

La llei catalana no estableix incompatibilitats entre el càrrec de diputat i President del Parlament i altres càrrecs de Govern o de representació popular. La llei espanyola les estableix i fou en atenció a les mateixes que Companys, en ser nomenat Ministre de Marina, dimití la Presidència del Parlament que aleshores ostentava. En el cas present les coses han anat al revés. Trobant-se Serra i Moret exercint el càrrec de Ministre del Govern republicà a l'exili, ha dimitit el càrrec de ministre per a assumir en plenitud el de President del Parlament de Catalunya que el mecanisme de la llei i el decés de l'anterior President li han fet pervenir.

Manuel Serra i Moret és doncs actualment el President de l'organisme legislatiu que representa la sobirania popular catalana dintre el règim autònic que regia la nostra pàtria. Serra i Moret era també dintre del Parlament el diputat que havia reunit el major nombre de sufragis en la memorable elecció del 1932. Catalunya està dignament representada en la seva persona, tal com ho reconeixen explícitament els patriotes catalans. A tal efecte, escau reproduir el comentari que publica Germanor de Xile, la publicació més antiga en llengua catalana, en el seu Butlletí del mes de gener: "A causa del traspas de Rovira i Virgili, la Presidència de la institució parlamentària recau en el senyor Serra i Moret. I pocs com ell son tan dignes d'ocupar aquest càrrec que deixa vacant la desaparició d'una tan il·lustre figura. Serra i Moret, per l'honestetat de la seva vida política, per les seves condicions de gran parlamentari, per la seva vasta cultura, per la seva eficient catalanitat i laboriositat exemplar, mereix el respecte i l'estima de tots els catalans!"

INFORMACIONS DIVERSES DEL MES DE MARÇ

1 MARS; - El xantage franquista continua desenvolupant-se, malgrat la xerrameca cristiano-combatiente. A través de Tanger, de Zurich, Franco ha enviat un milio, doscents mil Kg. de mercuri a Rússia o als satèl·lits.

A finals de Febrer, en justa correspondència, entrava al port de Malaga un vaixell procedent de Polònia amb 4,046 Tones de carbo.

Això no excusa el viatge de Barth, vice-president del Chase Bank, però amb aquest senyor almenys sabem amb qui ens les hem.

2 MARS - Llopis adreça una carta oberta a Blum i a DeBrouckere, demanant que els Partits Socialistes europeus s'oposin fermament a qualsevol intent de fer ingressar Espanya al Pla Marshall.

A Madrid, l'aniversari d'Alfons XIII s'ha celebrat per partida doble. Una cerimònia al Escorial, amb Franco i sense els monàrquics; i una altra a l'Església privada del carrer d'Alcala, amb els monàrquics i sense personalitats oficials. Com que la "duquesita" i els seus seguidors estan detinguts, aquest any no hi han hagut plantufades. Llàstima.

Ha dimitit darrer resultat de la ruptura de l'idil·li Franco Peron-, l'ambaixador argenti, Sr. Radio.

3 MARS - De Brouckere publica un article a l'organ del Partit Socialista Belga: "A l'ombra de Franco en la societat de gentes honestes i ajudar-lo en la seva obra d'esclavatge, significa oblidar que la defensa de la democràcia, no serà mai eficaç si resta en el pla militar."

4 MARS - Franco fa un discurs a Valladolid. "El món ens deu una reparació". Solo se puede repartir lo que hay y lo que hay es solo lo que se produce". Com es veu, les seves dots d'estadista són enormes.

Ha fet el viatge en el tren TAlgo, el qual ha resultat un fracàs tècnic i econòmic. Uns dies després ha descarrilat anant a València. Els espanyols, es clar, no ho van llegir a la premsa.

El govern franquista reconeix el règim de B'ò-D'ò a l'Indonèsia.

D. Juan, el pretendent, arriba a Roma, junt amb la plana major dels dirigents monàrquics: Kindelan, Gil Robles, Alba, etc. Les reunions successives que tindran lloc durant el mes de març, tenen per objecte unificar la tàctica monàrquica de cara a la política americana. Mes tard, el pretendent visitarà al Papa.

9 MARS - La S.F.I.O. publica una declaració declarant que cap consideració de caràcter diplomàtic, polític, estratègic, pot esborrar la incompatibilitat total que existeix entre el franquisme i les democràcies. S'oposaran a qualsevol intent, declarat o encobert, de reconèixer el govern de Franco.

La pesseta continua baixant al mercat lliure.

El Caudillo fa declaracions i diu als alemanys que espera poder reprendre les bones relacions econòmiques dels temps de Hitler.

15 MARS -La premsa franquista, de la mateixa manera que exaltà la "vicioforia conservadora" (?), canta ara el 57% de Leopold de Belgica amb un entusiasme discordat. Ataca a la "chusma socialista", culpable de no transigir amb un rei feixista.

17 MARS - Nous rumors de modificacions governamentals. Marxarien Artajo, Giron, Suanzes, Benjumea. Artajo iria al Vaticà. Entretant, fa declaracions "Espana desea ardientemente un acuerdo directo con los Estados Unidos". Naturalment. Ja fa temps. Per ara, l'unic contacte directe és amb el cardenal Spellmaan, que ha estat uns moments a Barcelona i amb Kennet Royal ex-ministre de l'Exercit americà, que ha fet declaracions prudentes d'amistat estratègica.

Franco fa declaracions: "Europa se equivoca intentando combatir al comunismo con el socialismo". Por ahí le duele, que diria el seu autor de cartes falsificades, Perez Madrigal.

19 MARS - La Federacio Internacional de Sindicats Lliures, publica un document demanant que els governs democràtics i l'americà deu ser-ho, no estableixin relacions amb el règim franquista.

20 MARS - EL Comisco afirma la seva voluntat d'oposar-se fermament a les tentatives polítiques que tendeixen a incloure Espanya al Pla Marshall.

21 MARS - El Govern de Mèxic afirma que fos quin fos l'acord de la O.N.U; Mèxic "tenia una política definida de cara a Espanya. I aquesta política es basa en principis morals i no en raons de conveniència."

Judici i condemna a Océans dels detinguts socialistes i cenetistes del C.I.C.

27 MARS - La Nacional City Bank fa un préstec a Franco de 20 milions penyrats sobre l'or. Recordem que els 1218 milions d'or del Banc d'Espanya del 31 de Desembre 1948, havien passat a 934 el 31 de Desembre del 49; i a 877 milions el 31 de Gener del 1950. Quan d'or li queda a Franco per anar tirant. (Darreres informacions posen en dubte adhoc aquest préstec, precisament per la manca d'or del Cudeillo.)

El Departament d'Estat americà, anuncia per altra banda que tot això no modifica l'actitud del govern americà relativament a una ajuda economica al govern de Franco, "Fins que aquest país no hagi pres una serie de mesures liberals en la seva política comercial, eliminant les restriccions existents actualment"...

I tot-hom sap que l'edifici de l'economia franquista està tan malament que només pot aguantar-se amb aquesta camisa de força que els americans demanen que es tregui ell mateix.

28 MARS - A la Cambra britànica, Davies, sots-secretari d'estat al Ministeri d'affers exteriors, declara: "Gran Bretana no modifica la seva actitud de cara al règim de Franco. Aquest règim és tan odiós avui com ho era el 1946"

.....

CRONICA DE CATALUNYA.

7

(del nostre corresponçal a Barcelona)

La crisi economica i la fallida dels Bancs Catalans. Precisions.

El darrer esdeveniment important en el terreny economic-la suspensio de pagaments de la Banca Tusquets,és una manifestacio clarissima de la intensitat de la crisi economica,la qual va desmantellant progressivament totes les forces economicques de Catalunya,adhuc les que especularen amb el triomf de Franco prometent-se una época de vaques grasses.

Hi ha hagut,gairebé simultaniament,la liquidacio del Banc Hispano Colonial,absorbit pel Banc Central,i aquesta fallida de la qual us parlo,i que ha tingut importants conseqüències,sobretot envers grups importants de la industria Textil,ja malferits per la crisi.Fa 6 mesos que el president del Banc,Sr. Milà i Camps,dimití del seu càrrec.No es feu publica la dimissio "per temor al mal efecte".De quin efecte no es queixaran ara els capitalistes catalans?

En la memoria presentada pel Banc,s'atribueix la causa de la suspensio a "la crisi que ateny tots els negocis en general,i que ha provocat la falta de pagament de molts deudors del Banc."

Recordem que l'important grup tèxtil Vilà,que havia retirat recentment prop de vint milions de pessetes,figura entre els deutors per valor de 22 milions,junt amb Fàbregas i Jorba,3 milions;Hispano Fox Film,2 milions;Vitextil,2 milions,etc etc.Importants empreses de construccio de Reus han quedat també afectades.

L'altra cara de la crisi- I ara, heus aci, en xifres, la manera amb la qual els treballadors han de suportar aquesta situacio:

Pressupost familiar normal (consum minim) d'una familia de 4 persones (2fills),habitant una poblacio industrial important, S^abadell,per exemple: Any 1948-49.

Entrades:

Marit,52 setmanes a	142,60-7415,20
Muller,52 " "	83,95-4365,40
Nadal i dues setmanes extraordinaries	- 453,10
13 gratificacions voluntaries a marit i muller	-2945,15
Subsidi familiar	- 480
Plus carregues familia	-1638
Total ingressat l'any	<u>17296,85</u>

Despeses:

Alimentacio		T%
Raccionament:	2432,80	14,8
Mercat negre (imprescindible)	8019,60	48,5
Mercat lliure	6044	36,7
Total	<u>16496,40</u>	100
Lloguer barat	2000	
Vestit i altres	5974,20	
Total despeses	<u>23630,60</u>	

Aixi doncs el dèficit anual familiar serà:

Ingressos:	17296,85 ptes.
Despeses :	<u>23630,60</u> "
Deficit anual	6333,75 "

Abanà del 1936,un matrimoni en les mateixes condicions,cobrava anualment 5,136 ptes,i les despeses anuals eran de 4,268 ptes.No es lligaven els gossos amb llangonisses,pero es podia viure.Avui és senzillament impossible.Evidentment,totes aquestes dades -extretes d'anuaris oficials, les tenim a disposicio d'aquests senadors americans que tot ho troben tant bé.Pero-cosa curiosa,-no se'ls acut venir a demanar-ho.

E.

Una constatació es despren de la lectura d'aquest resum de notícies del mes transcurregut. Honestament, ningú pot dir que Franco hagi guanyat terreny en el camp internacional.

Al contrari, la situació econòmica, al manca l'ajuda exterior, s'agreuja, i aquesta gravetat ateny ja directament les esferes dirigents de l'economia espanyola.

Constaten-ho i demanem-nos: Si és doncs evident l'eficàcia de l'acció antifranquista en el seu aspecte negatiu -impedir una ajuda substancial al règim franquista-, és que també ho és en la seva faceta positiva: bastir o preparar l'instrument que ha de substituir-lo?

Malhauradament la resposta és francament negativa.

Acheson era segurament malintencionat quan senyalava que no hi ha, per ara, cap alternativa al règim de dictadura. Però ja és molt que pugés fer semblant afirmació la qual es retroba sovint en la ploma dels corresponsals que aquests darrers temps s'han ocupat d'Epanya.

Remeis a aquesta situació? Diguem desseguida que no creiem que es pugui resoldre res entorn de la nova crisi del govern republicà, problema que sembla apassionar als comunistes i a algun partit republicà. Simple instrument de representació simbòlica, jugar a crisis amb la famosa Diputació permanent o amb el govern significa moure's entorn d'un cercle vicios, d'ambient enrarrat i mancat d'envergadura.

Ens sembla clarament que cal cercar al marge, a redos d'aquest gran malestar que estreny totes les zones de la vida hispànica. Però cercar no vol dir únicament precisar els objectius en alguns punts i esperar assegut que et portin el cadàver de l'enemic. Vol dir promoure i obtenir que tot aquest immens descontent que banya avui els nostres pobles, es concreti en una voluntat de solucions positives i possibles. El nostre Moviment ha dit sovint la simpatia que li mereixia la iniciativa, ja llunyana i només plasmada en part, del P.S.O.E. Aquestes son les crítiques que li fem i és per aquesta gran obra de movilització popular - que a Catalunya només és possible defensat clarament el dret del nostre poble a la llibertat - que proposem la nostra col·laboració.

Puix per nosaltres -repetim-ho-és forços mirar més enllà que aquest parentesi llarguissim que haurà representat el franquisme; en el terreny econòmic i social, com en el cultural i el polític, és ja el demà que ens preocupa. I és aquesta preocupació el que ens fa dir amb insistència que l'obra d'alliberació col·lectiva no l'aconseguirem a través de simples maniobres polítiques de major o menor abast. Es a un esforç de màxim tensió i de durada llarga, que ens convida la història: es tracta de refer la consciència de les noves generacions i de reanimar tots els plans els diversos aspectes de la nostra vida nacional: social, cultural, polític, administratiu. Catalunya només viurà si compta amb un moviment polític i social capaç de donar un nou sentit de seriositat i d'honestetat a totes les esferes de la societat catalana. I és per això que, sense oblidar la conjuntura present, ni les possibilitats d'enteses i de reunions, els socialistes catalans ens preocupem sobretot d'aquesta tasca de preparació i de construcció que ens farà dignes d'encarar-nos amb un demà que volem definitivament victorios.